

Leden van familie Smeets werden automatisch lid van 100-jarige fanfare Sint-Cornelius in Schin op Geul

17-09-2019 om 13:07 door René Willems

Guus Smeets op het bankje voor de kerk van Schin op Geul: al driekwart eeuw met hart en ziel verbonden aan de fanfare. Afbeelding: Rob Oostwegel

Fanfare Sint-Cornelius uit Schin op Geul bestaat honderd jaar. Al die tijd heeft de familie Smeets een royale bijdrage geleverd aan het korps: op een gegeven ogenblik speelden zeker vijftien Smeetsjes bij het korps. Eén van hen is Guus Smeets, al vijfenzeventig jaar lid.

Als de oorlog er niet tussen was gekomen, dan was Guus Smeets (87) nu al bijna tachtig jaar muzikant. Maar tijdens de bezetting lag fanfare Sint-Cornelius uit Schin op Geul stil. „Je mocht alleen doorgaan als je je aansloot bij de Duitse *Kulturkammer*”, zegt voorzitter Gerrit Van Wissen. „En daar pasten ze in Schin op Geul voor.”

Broers

De Duitsers waren nog niet vertrokken of de instrumenten werden weer tevoorschijn gehaald. In oktober 1944 werden de repetities hervat. Guus kreeg een bugel in zijn handen gedrukt en schoof aan bij zijn oudere broers Lambert en Zef, die al bij 'de meziek' waren. Later werden ook de jongere broers Lei, Hub, Karel en Pierre lid. Voor hun acht zusjes was bij de fanfare geen plaats: muziek was in die tijd nog een mannenzaak.

Het was nou niet zo dat hij stond te springen om bij de fanfare te kunnen gaan, geeft Guus Smeets eerlijk toe. Maar voor 'een jongen van Smeets' was het bijna vanzelfsprekend dat hij muzikant werd. Fanfare Sint-Cornelius was immers een soort familiebedrijf. Vader Karel was voorzitter van het korps en verwachtte van zijn zoons dat die lid werden van de fanfare zodra ze groot genoeg waren om zelf een instrument vast te houden. Tegenstribbelen was er niet bij in die tijd: vaders wil was wet.

Talent

Muzikaal talent was niet vereist. „In die tijd had je nog geen serieuze jeugdopleiding bij harmonieën en fanfares”, herinnert Guus zich. „Je kreeg een instrument in je handen gestopt en begon te oefenen. En als je do-re-mi-fa-sol-la-si-do kon spelen, was je klaar voor het korps. Ik heb jarenlang de derde en de tweede partij gespeeld bij de fanfare. Tuut tuut, tuut tuut. Klaar. Dat kwam later echter helemaal goed; ik heb uiteindelijk toch nog solo-bugel gespeeld.”

Meer werd van een dorpsfanfare aanvankelijk ook niet verwacht. Het korps was in 1919 opgericht om de jaarlijkse processie muzikaal op te luisteren. „Voor die tijd moest de parochie daar altijd het korps van Ransdaal voor vragen”, vertelt Van Wissen. „Dat stak hen blijkbaar toch. Een paar mensen uit het dorp gingen langs de deur om geld op te halen en kochten daar tweedehands instrumenten mee. Het zondags pak aan, een blauwe pet op het hoofd, en Schin op Geul had zijn eigen 'muziek'.”

WMC

Later werd het muzikale niveau van de fanfare steeds verder opgeschroefd. Onder leiding van gerenommeerde dirigenten als Hein Boermans en Paul Oligschläger is Sint-Cornelius uitgegroeid tot een toonaangevend korps in de Limburgse muziekwereld. Op bondsconcoursen veroverde de fanfare van Schin op Geul de blauwe, de witte en twee keer de oranje wimpel. In 1997 en 2001 nam Sint-Cornelius deel aan het Wereldmuziekconcours in Kerkrade.

Guus Smeets heeft zijn instrument op een gegeven ogenblik aan de muur moeten hangen. Letterlijk: „Ik ben inmiddels verhuisd naar een aanleunwoning in Gulpen, maar het hangt daar in Strucht waarschijnlijk nog steeds op.” Hij is de vereniging wel trouw gebleven „Ik betaal nog steeds contributie, ook al hebben ze me benoemd tot erebestuurslid.” Al was het maar om de andere Smeetsjes in het korps, onder wie zijn eigen zonen Jos en Paul, aan te moedigen.

Fanfare Sint-Cornelius viert het honderdjarig bestaan van 19 tot en met 22 september met een groots opgezet muziekfestival in de feesttent op het voetbalterrein in Schin op Geul.